

CBE 72-10 Medische Wetenschappen Fraude

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 25 november 2010 waarin appellante –kort samengevat- wordt meegedeeld dat het jucoschap levenscyclus waaraan zij heeft deelgenomen ongeldig is verklaard en dat zij voor de verdere duur van dit jucoschap is geschorst wegens fraude. Tevens wordt appellante meegedeeld dat zij de masteropleiding hierdoor niet meer met het predikaat Cum Laude kan behalen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is gevoegd behandeld door het College van Beroep voor de Examens in een zitting op 20 januari 2011 in aanwezigheid van appellante en de heer A. Van de zijde van verweerder waren aanwezig prof.dr. X en drs. Y, resp. voorzitter en secretaris van verweerder.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante is zonder afmelding niet aanwezig geweest bij de Klinische Werkconferentie Levenscyclus op 12 november 2010, een verplicht studieonderdeel waarbij de aanwezigheid wordt gecontroleerd middels een presentielijst. Toch staat er achter de naam van appellante een handtekening op de presentielijst. De docent heeft deze onregelmatigheid gemeld aan mevr. Z, hoofd KTC, die vervolgens de betrokken studenten om een reactie heeft gevraagd en verweerder heeft geïnformeerd. Verweerder heeft de melding en de reacties van de betrokken studenten, waaronder appellante, besproken in zijn vergadering van 23 november en bij brief van 25 november meegedeeld het incident te duiden als fraude in de zin van artikel 11 lid 11 Regels en Richtlijnen en op grond daarvan eerdergenoemde sanctie op te leggen, die zal worden toegevoegd aan het studentendossier waardoor het niet mogelijk zal zijn de masteropleiding Cum Laude af te ronden.

Appellante is tegen deze beslissing in beroep gegaan bij brief van 27 november 2010, ontvangen op 30 november 2010. Appellante heeft toen tevens een voorlopige voorziening gevraagd. Het verzoek om een voorlopige voorziening is op 2 december 2010 behandeld. Appellante en verweerder zijn toen overeengekomen dat zij, in afwachting van de uitspraak van het CBE in de bodemprocedure, alsnog aan het klinische deel van het jucoschap levenscyclus kon beginnen. Appellante is in de gelegenheid gesteld om (aanvullend) bewijs te leveren voor haar standpunt.

IV. Standpunt van partijen

Appellante heeft – kort samengevat- het volgende aangevoerd.

Appellante erkent dat zij ongeoorloofd afwezig was tijdens de Klinische Werkconferentie Levenscyclus op 12 november 2010. Zij had zich niet afgemeld, had geen goede reden voor haar afwezigheid en hoopte dat haar aanwezigheid onopgemerkt zou blijven. Zoniet, dan hield appellante rekening met een reparatieopdracht. Met deze handelswijze heeft zij echter niet frauduleus gehandeld. Appellante heeft niemand de opdracht gegeven om een handtekening achter haar naam te zetten op de presentielijst. Appellante heeft ter ondersteuning van haar standpunt een anonieme schriftelijke verklaring overgelegd waarin staat dat de handtekening door die persoon is gezet zonder daartoe opdracht te hebben gekregen van appellante. Voorts staat er in de verklaring dat er al sinds tijden handtekeningen gezet worden voor afweziggen, zowel gevraagd als ongevraagd, zonder dat iemand zich ervan bewust is dat dit grote consequenties kan hebben.

Het besluit van verweerder is slechts op een vermoeden gebaseerd; bewijs voor de fraude gepleegd door appellante ontbreekt.

Voorts klaagt appellante zich over de gehanteerde procedure nadat de onregelmatigheid was ontdekt. Zij kreeg slechts één dag de tijd van verweerder om haar verweerschrift in te dienen zodat het niet mogelijk was juridische hulp in te schakelen. Het horen door verweerder vond pas plaats nadat verweerder het bestreden besluit had genomen.

Verweerder heeft – kort samengevat – het volgende aangevoerd. Appellante is zeer onprofessioneel omgegaan met haar verantwoordelijkheid. Appellante heeft pas tijdens de

behandeling van de voorlopige voorziening gezegd dat zij geen opdracht heeft gegeven aan iemand om een handtekening achter haar naam te zetten. Voor die tijd heeft zij nooit ontkend dat zij frauduleus heeft gehandeld. Het laten zetten van een valse handtekening teneinde het onderwijs- en registratiesysteem te manipuleren is aan te merken als fraude in de zin van artikel 11 RR waarvoor een gepaste sanctie is opgelegd. Deze sanctie is overigens ook de meest lichte sanctie die verweerder kon opleggen op grond van het bepaalde in de Regels & Richtlijnen. De vertraging is beperkt tot 11 weken, eenzelfde vertraging die men oploopt als men een onvoldoende haalt voor dit jocoschap. Aan de anonieme verklaring die is overgelegd moet geen waarde worden toegekend vanwege het feit dat deze anoniem is en dus door iedereen opgesteld kan zijn. Appellante was zich bewust van de mogelijke consequenties van haar handelen. Ze had er belang bij dat haar aanwezigheid onopgemerkt zou blijven. Verweerder is van mening dat het geen algemene praktijk was dat studenten gevraagd of ongevraagd handtekeningen voor elkaar zetten omdat op de presentielijst van de Klinische Werkconferentie ook namen stonden waarachter geen handtekening was gezet. Verweerder kan overigens wel begrijpen dat hetgeen in het bestreden besluit is bepaald over de uitsluiting van het predikaat Cum Laude geen stand kan houden omdat de vraag of er sprake is van het verlenen van het predikaat Cum Laude pas aan de orde komt als de opleiding is afgerond.

V. Beoordeling

Het College stelt vast dat er op de presentielijst van de Klinische Werkconferentie Levenscyclus op 12 november 2010 een handtekening staat achter de naam van appellante. Tevens stelt het College vast dat appellante zich niet heeft afgemeld voor dit verplichte studieonderdeel. Naar het oordeel van het College heeft verweerder voldoende zwaarwegende argumenten aangedragen voor zijn standpunt dat de handelwijze van appellante moet worden aangemerkt als fraude in de zin van artikel 11 lid 11 RR, te weten 'zich misdragen tijdens een onderwijseenheid'. Aan de door appellante overgelegde anonieme verklaring kan nauwelijks waarde worden gehecht. Deze verklaring kan door een ieder zijn opgesteld. Los hiervan ondersteunt de inhoud van de verklaring het standpunt van appellante geenszins, nu er uit blijkt dat appellante wist of kon weten dat iemand haar handtekening zou zetten. Op deze punten faalt het beroep van appellante. Verweerder heeft vervolgens terecht de minst zware sanctie opgelegd, te weten het ongeldig verklaren van het jocoschap levenscyclus en de schorsing voor de verdere duur daarvan, wat een studievertraging van 11 weken betekent. Voor zover het beroep zich richt tegen de vaststelling dat het behalen van het predikaat Cum Laude onmogelijk is, stelt het College vast dat het noemen van deze consequentie in de eerste plaats prematuur is. Appellante heeft haar masterdiploma immers nog niet aangevraagd. Het reeds in dit stadium van haar studie noemen van deze mogelijke, toekomstige sanctie is derhalve niet aan de orde. Afgezien daarvan is het College van oordeel dat appellante met het overdoen van het jocoschap levenscyclus voldoende gestraft is voor haar onbezonnenheid en dat het enkel om die reden onthouden van het predikaat cum laude onevenredig zwaar zou zijn.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gedeeltelijk gegrond en bepaalt dat verweerder binnen vier weken een nieuw besluit moet nemen met inachtneming van het bovenstaande.